

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010320
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010320.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. augusta 2023, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. C., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/58/2022 zo dňa 20. 3. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/58/2022 zo dňa 20. 3. 2023, bol obž. U. C. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 04.12.2020 v čase okolo 22,40 hod. bez oprávnenia a súhlasu majiteľky domu nezisteným spôsobom prekonal uzamknutú kovanú, kovovú bránu vysokú cca 190 cm, vošiel na pozemok rodinného domu č. XXX/XX na ulici X. v Kremnici, ktorého majiteľkou bola R. B., nar. XX.XX.XXXX, prešiel k rodinnému domu, kde nezisteným spôsobom za použitia sily otvoril zabuchnuté plastové dvere francúzskeho okna a následne vošiel do vnútorných priestorov rodinného domu, kde medzi ním a majiteľkou domu došlo k incidentu, po ktorom z domu odišiel, pričom škodu nespôsobil.

Za túto trestnú činnosť ho Okresný súd Žiar nad Hronom odsúdil podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. , § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal jednoznačne za preukázané, že poškodená s obžalovaným tvorili pár približne 10 rokov, avšak poškodená dňa 15.8.2020 vzťah ukončila, je zrejmé, že po tejto dobe obžalovaný síce komunikoval s poškodenou a navštevoval ju, avšak poškodená v konaní pred súdom uviedla, že to trvalo maximálne do septembra 2020, pričom obžalovaný síce tvrdil, že s poškodenou sa stretával aj neskôr, ale predložil dokumentáciu zo 16.11.2020, kedy bol naposledy u poškodenej, pričom túto skutočnosť však poškodená nevyvrátila a aj keď obžalovaný bol dohodnutý na ďalšom stretnutí na deň 4.12.2020, nepredložil o tomto tvrdení žiadny dôkaz a je, podľa súdu, vysoko nepravdepodobné, že poškodená mohla pozvať obžalovaného k sebe domov, z dôvodu, že v tom čase už mala iný vzťah, iného partnera a to svedka I. U., ktorý navyše v kritickom čase bol u nej doma, pričom takéto konanie poškodenej by podľa názoru súdu nedávalo logiku. Ďalej súd svoje rozhodnutie oprel aj o výpoveď svedka U., ktorý potvrdil, že keď posledný vchádzal do domu, pozamykal všetky brány aj okná a vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, akým spôsobom prešiel obžalovaný cez kovovú bránu, či túto preliezol, alebo dokázal visiaci zámok otvoriť. Ďalej okresný súd uzavrel, že do vnútorných priestorov domu sa cez dvere pri francúzskom okne bolo možné dostať zvonku bez poškodenia nielen uzatváracieho mechanizmu, ale aj plastovej časti, pričom poškodená aj svedok U.

potvrdili, že dvere boli zvnútra zavreté, obžalovaný na nich poškodil iba uzatvárací mechanizmus. Preto aj ďalšie konanie obžalovaného v rodinnom dome bolo neadekvátne, neakceptovateľné, vulgárne a v rozpore s akýmkoľvek pravidlami slušného správania, z čoho súd uzavrel, že obžalovaný sa trestnej činnosti, tak ako mu bola kladená v obžalobe, jednoznačne dopustil.

Proti rozsudku okresného súdu podal cestou svojho obhajcu odvolanie obžalovaný U. C..

V rozsiahlom odvolaní, ktoré za obžalovaného podal obhajca, v prvom rade poukázal na to, že podľa ich názoru sa nestal skutok tak, ako je opísaný v obžalobe. Z vykonaného dokazovania, najmä výsluchu obžalovaného, poškodenej a svedka U. sa vyvinul úplne odlišný priebeh rozhodujúcich častí skutkového deja, ako je opísaný v samotnej obžalobe. V danom prípade je potrebné vychádzať zo skutočností, že obžalovaný s poškodenou tvorili viac ako 10 rokov pár, pričom počas tejto doby žili v spoločnej domácnosti. Je pravdou, že v čase, keď sa mal stať skutok, ich vzťah nebol ideálny, avšak nevyplynuli žiadne dôkazy, ktoré by podporovali tvrdenia poškodenej, že k definitívnemu ukončeniu vzťahu mohlo dôjsť už v auguste 2020, pretože podľa obžalovaného sa s poškodenou naďalej stýkal aj po tomto dátume. Uvádzal, že v rodinnom dome poškodenej mal aj po ich vzájomnom rozchode svoje osobné veci, mal kľúče od rodinného domu, od brány, ako aj od garáže. Samotná poškodená uvádzala, že za ňou chodieval na „tajnáša“ cez privreté francúzske okno, aby sa o tom nedozvedel syn poškodenej.

Aj samotný svedok U. vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodenou tvorili pár len od konca októbra, resp. začiatkom novembra 2020, preto má za to obžalovaný, že v kritickom období udržiavala poškodená vzťah s obidvomi partnermi, teda s ním, aj so svedkom U.. Za daných okolností je preto podľa názoru obhajoby nesporné, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a interpretoval ich v neprospech obžalovaného. Obžalovaný je toho názoru, že tvrdenie poškodenej treba považovať za účelové, ktorými chcela privodiť trestné stíhanie obžalovaného, čo mu aj viackrát predtým uvádzala. Je nepochybné, že skutok, ktorý sa mal stať 4.12.2020 poškodená hneď neohlásila, ale urobila tak až dňa 30.12.2020. S poukazom na vzťah poškodenej a svedka U. sa ich výpovede nápadne zhodujú a preto obžalovaný navrhol, aby na tieto tvrdenia súd neprihliadal.

Naviac vôbec sa súd nezaoberal skutočnosťami, že poškodená podala na obžalovaného aj podnet pre priestupok, ktorý Okresný úrad v Žiari nad Hronom dňa 08.02.2022 zastavil, pretože nebolo preukázané konanie v tomto priestupku. V konečnom dôsledku obžalovaný poukázal aj na to, že až dňa 02.07.2021 mu poškodená prvýkrát napísala SMS správu, aby jej vrátil kľúče od rodinného domu, ako aj diaľkové ovládanie od brány. Preto obžalovaný uvádza, že pokiaľ by vedel, že poškodená má doma iného chlapa, určite by k nej nebol išiel. Preto v prejednávanej veci neexistujú žiadne priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by podporovali, resp. verifikovali pravdivosť tvrdení poškodenej, a preto v zmysle zásady in dubio pro reo mal byť obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Samotný obžalovaný nepopiera svoju prítomnosť v dome oznamovateľky a poškodenej 4.12.2020, avšak uvádza, že tak to bolo dohodnuté s poškodenou a prišiel tam po jej predchádzajúcom súhlase, takže sa nemohol dopustiť žiadnej trestnej činnosti. Obhajoba potom v závere svojho odvolania navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok z vyššie uvedených dôvodov zrušil a buď obžalovaného sám spod obžaloby oslobodil, alebo alternatívne aby vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa dostavil obžalovaný, jeho obhajca, ako aj zástupca krajského prokurátora.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol pred krajským súdom, že sa v celom rozsahu pridrižiava rozsiahlych dôvodov odvolania, na ktorých trvá, je potrebné posúdiť, či sa môže prečinu porušovania domovej slobody dopustiť niekto, kto má súhlas majiteľa domu na vstup do domu a preto je toho názoru, že obžalovaný mal byť spod obžaloby oslobodený. Ak by však súd dospel k inému záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie, navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor naopak uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Prítomná splnomocnenkyňa poškodenej v konečnom návrhu uviedla, že sa stotožňuje s návrhom krajského prokurátora a preto taktiež navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Samotný obžalovaný v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že sa necíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, nie je pravdou, čo tvrdila poškodená, že jej mal vykopnúť dvere a v ostatných záveroch sa stotožňuje s tým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. C. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie a to v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že práve výpoveď poškodenej, ktorú táto urobila veľmi spontánne a presvedčivo na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, usvedčuje obžalovaného zo spáchanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný počas jej výsluchu v práve sa vyjadriť k jej výpovedi uvádzal skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli so žalovaným skutkom, ale poukazoval na duševný stav poškodenej, na to, ako ona požíva alkoholický nápoj a akým spôsobom mu vykonávala všetky úkony tak, aby bol odsúdený. Okresný súd v Žiari nad Hronom presvedčivo a jednoznačne v dôvodoch rozhodnutia postupom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä údajov obžalovaného o tom, že on vošiel do domu poškodenej, oprávnene, s jej súhlasom.

Krajský súd musí preukázať na jednu zásadnú vec, ktorú obžalovaný nevyvrátil, nespochybnil a ktorú uvádzala samotná poškodená vo svojej výpovedi a potvrdil ju aj svedok U., že obžalovaný v momente, keď vošiel do domu, začal si poškodenú aj so svedkom natáčať a fotiť na mobilný telefón. Podľa názoru krajského súdu je nelogické, nemysliteľné a proti akýmkoľvek argumentom, ak niekto ide za priateľkou, s ktorou chce mať nejaký intímny pomer, aby držal v ruke mobilný telefón a bol pripravený okamžite snímať a fotiť to, čo uvidí, keď vojde do izby. Uvedená skutočnosť sama o sebe jednoznačne vyvracia tvrdenia obžalovaného o tom, že prišiel do domu za účelom intímneho styku s poškodenou po tom, čo ho mala poškodená na toto stretnutie pozvať a mala mu nechať pootvorené dvere, pretože v opačnom prípade by nebol mal v ruke pripravený mobil, aby mohol čokoľvek fotiť a filmovať.

Krajský súd v Banskej Bystrici sa preto za týchto okolností jednoznačne stotožňuje s výrokom napadnutého rozsudku, tento zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že obž. U. C. neoprávnene vnikol do obydľia iného, neoprávnene tam zotrval a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania vlámaním, čím sa dopustil prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Zákonu zodpovedá aj výrok o uloženom treste a to vo výmere 15 mesiacov, s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov a to vzhľadom k tomu, že obžalovaný podľa odpisu z RT, ktorý si aj krajský súd vyžiadal 28.6.2023, už bol celkom 8-krát súdne trestaný, naposledy v roku 2018, tiež k podmieňanému trestu odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil, pričom osvedčenie je zo dňa 30.8.2021, tzn. v čase, keď už bolo zrejme, že sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú je v súčasnosti trestne stíhaný.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a krajský súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, podané cestou obhajcu, tieto dôvody odvolania prezentovala obhajoba už počas celého prvostupňového konania, v odvolaní neuviedli žiadne iné skutočnosti, okrem tých, ktoré uvádzali ešte v priebehu pojednávania a preto nie je povinnosťou krajského súdu reagovať na každú jednu odvolaciu skutočnosť uvedenú v odvolaní, kde obhajoba na viacerých miestach poučuje súd

o tom, ako a akým spôsobom má vykladať zákony, ako keby nevedela, že stará zásada ešte z rímskeho práva hovorí, že súd pozná právo a preto na takúto argumentáciu obhajoby ani krajský súd nebude reagovať, keďže pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia platí princíp, že ide o jedno rozhodnutie a nemožno vyvodzovať záver, že by sa mal súd zaoberať každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd, keď sa nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, toto postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.